

Sygn. akt I CSK 562/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa P. G.
przeciwko M. S.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 6 czerwca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy w T. uwzględnił powództwo P. G. i zobowiązał pozwanych M. S. i Z. M. do złożenia oświadczenia o oznaczonej treści, zawierającego przeproszenie powoda za naruszenie jego dóbr osobistych w postaci dobrego imienia, wizerunku i czci. Zasądził ponadto 2000 złotych na cel społeczny, oddalając powództwo w pozostałej części oraz w zakresie zadośćuczynienia. W wyniku apelacji pozwanego M. S., wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i oddalił powództwo w stosunku do tego pozwanego, zmieniając odpowiednio wobec niego inne punkty wyroku tego Sądu oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że powód wbrew obowiązкови z art. 6 k.c. nie udowodnił naruszenia jego dóbr osobistych, a zachowanie pozwanego nie było ponadto bezprawne, mieszcząc się w granicach dopuszczalnej krytyki zarządzania przez firmę powoda wspólnotą mieszkaniową, z której funkcjonowaniem wiąże się rozpoznawana sprawa.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 378 § 1 k.p.c. poprzez rozpoznanie sprawy poza granicami apelacji; art. 236 i art. 162 k.p.c. poprzez ustalenie faktów na podstawie dowodów, które nie zostały w sprawie dopuszczone; art. 328 § 2 k.p.c. z podobnych względów jak poprzednie; art. 386 § 4 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i doprowadzenie w konsekwencji do nieważności postępowania apelacyjnego. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę pozwany M. S. wniósł o oddalenie skargi powoda i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek z art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pełnomocnik skarżącego powołał się na nieważność postępowania apelacyjnego (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.), wywołaną pozbawieniem strony powodowej możliwości obrony swoich praw. Uzasadnienie tego wniosku jest trudne do zrozumienia, ze względu na

kwestionowanie przez powoda uprawnienia Sądu drugiej instancji do pełnej apelacji, z przeprowadzeniem w wymaganym zakresie postępowania dowodowego, zgodnie z zarzutami i wnioskami apelacji. W okolicznościach sprawy nie zostało wykazane w żadnym stopniu w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie sprawy do rozpoznania, że powód nie miał możliwości przedstawienia swoich racji i dowodów, co miałoby prowadzić do nieważności postępowania (art. 397 § 5 k.p.c.). Tymczasem w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji dokonano odmiennych ustaleń stanu faktycznego i odmiennej oceny dowodów, co spowodowało oddalenie powództwa. Zarzuty skarżącego prowadzą w rzeczywistości do podważenia ustaleń faktycznych na rzecz własnego widzenia stanu faktycznego, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Nie jest zrozumiałe powoływanie się pełnomocnika skarżącego na „ubogacenie stanu faktualnego” przez Sąd Apelacyjny w rozpoznawanej sprawie, jak też „zapętlenie” uchybień procesowych (s. 3-4) i w rezultacie nie przewidzenie przez stronę powodową możliwości odmiennej oceny materiału dowodowego przez ten Sąd oraz, że strona powodowa „nie przygotowała się formalnie na taki przebieg postępowania”.

Sposób uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje na niewystarczające spełnienie utrwalonych w orzecznictwie i piśmiennictwie wymagań takiego uzasadnienia, o czym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c.

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu. Nieprzyznanie pozwanemu od powoda kosztów postępowania kasacyjnego wynika z braku wniosku o nieprzyjmowanie skargi do rozpoznania w odpowiedzi na skargę kasacyjną.